

Nošení služebních zbraní příslušníky Policie ČR

Ve světle tragických událostí na Filozofické fakultě UK v Praze 21. 12. 2023 vyvolalo poměrně obsáhlou debatu zveřejnění skutečnosti, že příslušníci Policie ČR ve většině nemohou mimo plánované služby nosit u sebe krátkou služební zbraň, kterou jsou povinni v souladu s interním aktem řízení uložit na určeném místě, i když jim zákon o policii ukládá povinnost v době mimo službu provést služební úkon.

Zvlastní zkušenosti musím potvrdit, že pokud jsem si chtěl vzít služební zbraň domů, musel mi to schválit služební funkcionář na základě písemné žádosti, a v posledních letech bylo povolování nošení zbraně ještě dost zásadně omezeno. Stejně tak nesmí příslušníci Policie ČR užívat služební zbraň k soukromému výcviku nebo ke střeleckým soutěžím. Služební zbraně mají svoje provozní deníčky, kam by měl policista zapisovat počty vystřelených nábojů a případné závady (což v případě závad není na škodu). Výcvik se služební zbraní je omezen výhradně na služební střeleckou přípravu a výjimečně na občasné služební střelecké soutěže.

Tehdejší prezident Miloš Zeman po tragické události v Paříži v roce 2015, kdy teroristé nelegálními zbraněmi povraždili desítky lidí, vyjádřil svou soustrast a zároveň uvedl svůj názor, že kdyby bylo například v sále Bataclan několik legálně ozbrojených osob, mohlo být mnohem méně usmrcených nevinných lidí.

Rád bych připomněl, jak to bylo zavedeno dříve, do rozdělení federace. Každý příslušník SNB a později Policie ČR, který byl v tzv. přímém výkonu služby, povinně nosil pistoli s sebou i po službě domů. To bylo dost často kontrolováno. Zároveň každý příslušník mohl se služebními zbraněmi jezdit na střelecké závody, které byly dotovány střelivem.

Každý příslušník měl také na určeném místě, často u stálé služby, uložen svůj přidělený samopal vz. 61 Škorpion se zásobníky a střelivem.

Výcvik byl veden tak, že ze služebních pistolí byla důsledně nacvičována střelba na vzdálenost 50 metrů na terč *vpřed běžící figura* a na 25 m na terč *135P nekrytě ležící figura s kruhy*. Ze samopalů vz. 61 byl výcvik veden na vzdálenosti 150 metrů na terč *vpřed běžící figura* a kulometné dvojce, z 50 a 25 metrů na terč *135P*. Bez optiky a kolimátorů museli všichni splnit požadovaný nástřel. Z kolektivních zbraní určených na obranu objektů a teritoria, jako byl samopal vz. 58 a kulomet vz. 59, se cvičné střelby prováděly na 200 m na terč *vpřed běžící figura* a na 50 metrů na terč *135P*. Organizace střelb probíhala jak za denního světla, tak za snížené viditelnosti s použitím osvětlovacích prostředků (osvětlovací prostředky ráže 26,5 mm do signální pistole, ruční svítilny, případně světla vozidla) nebo jen s orientací podle záblesku výstřelu.

Výcviky byly soustředěny zejména na *mířenou střelbu* a mnoho příslušníků mělo vynikající výsledky. (Nejmenovaný kolega, účastník výcviku, byl potrestán za to, že pistolí CZ vz. 50 ráže 7,65 Br. zastřelil na 100 metrů zajíce.) Příslušníci ozbrojených složek byli za dobré střelecké výkony kladně hodnoceni a odměňováni. V roce 1993 proběhlo poslední mistrovství Federálního ministerstva vnitra ve střelbě. Na střelnici v Českých Budějovicích se soutěžilo ve střelbě služebními zbraněmi na větší vzdálenosti.

Po rozpadu federace bylo nošení zbraní po službě zásadně omezeno a změnila se i metodika výcviku. Na základě zahraničních doporučení se přestala cvičit mířená střelba na větší vzdálenosti a výcvik byl soustředěn na obrannou střelbu na vzdálenost do 15 metrů. Také byly zásadním způsobem zredukovány počty samopalů na služebnách. Zkrátka, jak je u nás zvykem, ode zdi ke zdi.

Poslední události potvrzují, že vedle nově a zcela oprávněně zaváděných střeleckých technik měl být výcvik ve střelbě na větší vzdálenosti zachován, a to včetně pozitivní motivace k lepším střeleckým výsledkům.

Příslušník Policie ČR není vlastníkem služební zbraně, vlastníkem je v podstatě